

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/5/2024
Identifikačné číslo spisu: 2123010126
Dátum vydania rozhodnutia: 15.02.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:2123010126.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného Q. Z. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 15. februára 2024 v Bratislave dovolanie obvineného Q. Z., podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jána Foltána, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 8. augusta 2023, sp. zn. 3To/79/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. Z. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 5. apríla 2023, sp. zn. 35T/4/2023, uznal obvineného Q. Z. za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvineného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený ihneď po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním z 11. mája 2023. O podanom odvolaní rozhodol na verejnom zasadnutí konanom 8. augusta 2023 Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením, sp. zn. 3To/79/2023 tak, že postupom podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ho ako nedôvodné zamietol.

Dňa 25. októbra 2023 podal obvinený Q. Z., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jána Foltána, písomne odôvodnené dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody v súlade s ustanovením § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por., a síce:

- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom; a

- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený svoje dovolanie odôvodnil tým, že z výroku o vine vyplýva, že drogy mali byť zaistené pri prehliadke motorového vozidla na základe príkazu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, avšak prokurátor v predmetnom konaní žiadny príkaz na prehliadku nevydal. Súčasťou spisu je príkaz na prehliadku iných priestorov zo 16. októbra 2022, avšak tento bol vydaný s odôvodnením, že osobné motorové vozidlo pochádza z trestnej činnosti a nachádzajú sa v ňom kriminalisticko - relevantné stopy, pričom z konania, ktoré predchádzalo vydaniu príkazu, neexistuje ani náznak podozrenia, že tomu tak malo byť. Taktiež poukázal na to, že predmetný príkaz neobsahoval dostatočný opis veci alebo osoby, ktoré majú byť procesným úkonom zaistené. Taktiež namietol, že tento príkaz nebol majiteľovi motorového vozidla doručený pri prehliadke iných priestorov.

Obvinený vo svojom dovolaní ďalej poukázal na to, že z celkového množstva zaisteného kryštalického materiálu nie je zjavné, koľko obsahuje „čistého“ pervitínu, na základe ktorého bolo následne vyčíslené, že malo ísť o minimálne 16 obvykle jednorazových dávok. Taktiež uviedol, že výrok rozsudku je neurčitý a nie je v súlade s požiadavkou na jeho určitosť a nezameniteľnosť s iným skutkom, najmä keď obvinený bol za prechovávanie a zadovážovanie drog od presne nezisteného času na presne nezistenom mieste odsúdený už rozsudkom Okresného súdu Trnava z 8. septembra 2020, sp. zn. 9T/19/2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 2. septembra 2021, sp. zn. 5To/96/2020. Navyše poukázal na to, že obvinený nebol pred otázkou príslušníka polície po jeho zadržení, či má nejaké drogy, riadne vopred poučený o jeho právach. Keďže okresný súd prečítal len závery znaleckého posudku mal za to, že z takto vykonaného dokazovania nevyplýval ani záver o tom, že predmetom znaleckého posudku boli práve stopy zaistené pri prehliadke motorového vozidla.

Na podklade uvedených skutočností obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že Krajský súd v Trnave uznesením z 8. augusta 2023, sp. zn. 3To/79/2023 porušil zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu, ako aj rozsudok Okresného súdu Trnava z 5. apríla 2023, sp. zn. 35T/4/2023 a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Trnava, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a opätovne rozhodol.

Rovnopis dovolania bol doručený prokurátorovi s upozornením, že sa môže k dovolaniu vyjadriť, pričom predseda senátu súdu prvého stupňa na to určil lehotu 20 dní, avšak prokurátor toto právo do rozhodovania najvyšším súdom nevyužil.

Dňa 19. januára 2024 bolo dovolanie obvineného Q. Z. spoločne s kompletným k veci prislúchajúcim spisovým materiálom riadne predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň ale najvyšší súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, a nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou

zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať v intenciách Trestného poriadku len odvolací súd (§ 322 ods. 3 Tr. por., § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Rovnako najvyšší súd považuje za potrebné pripomenúť, že v dovolacom konaní je (okrem výnimky uvedenej v § 385 ods. 2 Tr. por.) viazaný rozsahom a obsahom dovolateľom uplatnených námietok (R 120/2012-I). Viazanosť dovolacími dôvodmi teda na strane jednej limituje rozsah prieskumnej právomoci dovolacieho súdu, na strane druhej, ale „zaťažuje“ aj samotného dovolateľa (zastúpeného profesionálnym obhajcom z radov advokátov), ktorý svoje výhrady musí koncipovať spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo vlastne konajúcim súdom vytýka (uvedené má potom súvis s preskúmvaním podmienok podľa § 371 ods. 4, ods. 5 Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pokiaľ ide o obsahovú stránku podaného dovolania, najvyšší súd upozorňuje, že obvinený v dovolaní uvádza predovšetkým skutkové okolnosti a skutočnosti tvrdené už v rámci podaného odvolania, ktoré však súdmi prvého a druhého stupňa boli v podstatnej miere náležite zodpovedané a s ktorými námietkami sa krajský súd dostatočným a argumentačne správnym spôsobom vysporiadal.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., najvyšší súd stabilne judikuje, že ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, možno úspešne uplatňovať len v takých prípadoch, keď zistené porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedá porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov tak môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje.

V danom prípade obvinený namieta predovšetkým nezákonné vykonanie prehliadky osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, EVČ: I.-XXX-F. na základe príkazu na vykonanie prehliadky iných priestorov zo 16. októbra 2022 v podstate z troch dôvodov:

- i) že príkaz bol vydaný s odôvodnením, že „osobné motorové vozidlo pochádza z trestnej činnosti a nachádzajú sa v ňom kriminalisticko-relevantné stopy“, pričom uvedené nezodpovedá podozreniu,
- ii) že príkaz neobsahoval dostatočný opis veci alebo osoby, ktoré majú byť procesným úkonom zaistené,
- a
- iii) že príkaz nebol majiteľovi vozidla doručený pri prehliadke.

Vo vzťahu k prvej dovolacej argumentácii obvineného najvyšší súd uvádza, že je pravdou, že predmetný príkaz na prehliadku iných priestorov obsahuje uvedené tvrdenie, avšak už okresný súd sa vo svojom rozhodnutí s uvedenou skutočnosťou vysporiadal v bode 25 na str. 8 rozsudku, kde konštatoval, že „ak aj príkaz obsahuje vo výroku, okrem iného aj nesprávne uvedené podozrenie, že vozidlo pochádza z trestnej činnosti, nemá za následok nezákonnosť príkazu, nakoľko z výrokovej časti zároveň aj vyplýva,

že existuje dôvodné podozrenie, že sa v ňom nachádzajú kriminalisticko-relevantné stopy a z odôvodnenia príkazu vyplývajú tvrdenia, ktoré toto podozrenie podporujú“, pričom s uvedeným sa v podstate stotožnil aj krajský súd, ktorý v uznesení na str. 9 poukázal mimo iné i na to, že v odôvodnení príkazu na prehliadku je explicitne uvedené, že predmetné motorové vozidlo bolo zastavené „na základe žiadosti od príslušníkov Kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, nakoľko disponovali informáciou, že v predmetnom vozidle sa nachádzajú omamné a psychotropné látky“. Najvyšší súd sa v plnej miere stotožnil so závermi vo veci konajúcich súdov prvého a druhého stupňa, pričom mal rovnako za to, že skutočnosť, že vo výroku príkazu na nachádza nesprávne tvrdenie, že osobné vozidlo pochádza trestnej činnosti nespôsobuje nezákonnosť príkazu, keďže z odôvodnenia príkazu mimo iné jasne vyplýva, že k vydaniu príkazu došlo z dôvodu existencie podozrenia, že sa v ňom nachádzajú omamné a psychotropné látky.

Uvedené závery obdobne platia i vo vzťahu k druhej dovolacej námietke obvineného, že príkaz neobsahoval dostatočný opis veci alebo osoby, ktoré majú byť procesným úkonom zaistené. Najvyšší súd považuje pre potreby konštatovania zákonnosti príkazu na prehliadku iných priestorov za dostatočne určitý taký opis veci, aký bol popísaný v namietanom príkaze, pretože tento v odôvodnení obsahoval podozrenie, že sa v motorovom vozidle majú nachádzať „omamné a psychotropné látky“. Najvyššiemu súdu preto nie je z podaného dovolania zrejmé aký iný podrobnejší popis omamných a psychotropných látok, ktoré sa mali v motorovom vozidle nájsť, mal dovolateľ na myslí.

Vo vzťahu k tretej dovolacej námietke obvineného, že príkaz nebol doručený pri prehliadke, považuje najvyšší súd za potrebné v prvom rade uviesť, že v zmysle alinei tretej ustanovenia § 101 ods. 1 Tr. por. sa príkaz na prehliadku iných priestorov doručí vlastníčkovi alebo užívateľovi priestorov alebo pozemku, alebo jeho zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu. Z uvedeného implicitne vyplýva, že zákonodarca predpokladá, že za istých okolností nie je možné písomný príkaz doručovať okamžite pri vykonávaní prehliadky, pričom určuje 24 hodinovú lehotu na jeho doručenie po odpadnutí prekážky. Zároveň však bližšie nešpecifikuje o akú prekážku má ísť. Preto je dôležité každé „omeškanie“ v doručovaní vyhodnocovať s prihliadnutím na konkrétnu situáciu, a to o akú prekážku išlo a s akým odstupom bol príkaz doručený. Zmyslom tejto povinnosti je mimo iné zabezpečiť, aby osoba, ktorá je povinná strpieť výkon tohto úkonu, vedela už pri jeho vykonávaní, z akého dôvodu je vykonávaný (v danom prípade z dôvodu podozrenia, že sa vo vozidle nachádzajú omamné a psychotropné látky), a že je vydaný v súlade so zákonom (so súhlasom prokurátora). Inými slovami, že nie je vykonávaná svojvoľne, resp. nejakým s nejakým úskokom. Takéto konanie orgánov činných v trestnom konaní v danom prípade zistené nebolo. Už zo samotného dovolania plynie, že majiteľ vozidla - otec obvineného - U. Z. si príkaz na prehliadku iných priestorov prevzal okamžite po vykonaní prehliadky, po tom, čo si príkaz vyzdvihol osobne na oddelení Policajného zboru v Trnave. Uvedené zodpovedá aj zisteniu plynúceho z doručky o doručení príkazu majiteľovi vozidla zo 16. októbra 2022 na č. l. 126 spisu. Berúc do úvahy uvedené zistenia mal najvyšší súd za to, že doručenie príkazu na prehliadku iných priestorov zo strany orgánov činných v trestnom konaní bolo doručené bez zbytočného odkladu po vykonaní prehliadky a nevrhá žiadne dôvodné podozrenie na nezákonnosť vykonanej prehliadky, navyše z výpovede svedka U. Z. plynie, že tento mal už pred výkonom prehliadky vedomosť z akého dôvodu je prehliadka iných priestorov vykonávaná a zo strany orgánov činných v trestnom konaní mu bolo umožnené byť prítomný pri jej vykonávaní.

Vo vzťahu k dovolateľom namietanej nezákonnosti zaistenia psychotropných látok spočívajúcu v tom, že pred tým ako boli tieto látky zaistené, sa príslušník polície obvineného opýtal, či má nejaké drogy bez toho, aby ho pred tým poučil o jeho právach, najvyšší súd uvádza, že uvedenú námietku vyhodnotil ako obsolentnú, keďže zo spisu je zistiteľné, že psychotropné látky boli zaistené vykonaním prehliadky iných priestorov, a nie po dobrovoľnom vydaní zo strany obvineného.

Berúc do úvahy konštatované, najvyšší súd nevzhladol existenciu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. najvyšší súd stabilne judikuje, že pri

posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia je potrebné rozumieť, napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) ako i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák.

Vo vzťahu k uvedenému dovolaciemu dôvodu obvinený svoje dovolanie odôvodnil týmito pochybeniami vo veci konajúcich súdov:

- i) že z výroku o vine vyplýva, že drogy mali byť zaistené pri prehliadke motorového vozidla na základe príkazu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, avšak prokurátor v predmetnom konaní žiadny príkaz na prehliadku nevydal,
- ii) že výrok rozsudku je neurčitý a nie je v súlade s požiadavkou na jeho určitosť a nezameniteľnosť s iným skutkom, najmä keď obvinený bol za prechovávanie a zadovážovanie drog od presne nezisteného času na presne nezistenom mieste odsúdený už rozsudkom Okresného súdu Trnava z 8. septembra 2020, sp. zn. 9T/19/2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 2. septembra 2021, sp. zn. 5To/96/2020,
- iii) že z celkového množstva zaisteného kryštalického materiálu nie je zrejmé koľko obsahuje „čistého“ pervitínu, na základe ktorého bolo vyčíslené, že malo ísť o minimálne 16 obvykle jednorazových, a že z prečítaných záverov znaleckého posudku nevyplýva záver o tom, že predmetom znaleckého posudku boli práve stopy zaistené pri prehliadke motorového vozidla.

Vo vzťahu k prvej dovolacej námietke obvineného v rámci tejto skupiny dovolacích námietok najvyšší súd uvádza, že je potrebné skutočne prisvedčiť dovolateľovi, že uvedená časť skutkovej vety nezodpovedá zistenému skutkovému stavu. Ako okresný, tak i krajský súd zhodne v odôvodneniach svojich rozhodnutí konštatujú, že v danej veci bol vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov podľa § 101 ods. 1 Tr. por. povereným príslušníkom policajného zboru 16. októbra 2022 (č. l. 126), a nie ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, že bol vydaný prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava. Uvedené pochybenie súdov však nijakým spôsobom neovplyvnilo postavenie obvineného, a nemá za následok ani iné právne posúdenie skutku ako bol posúdený v tejto trestnej veci. Inými slovami zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, a preto dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. zák. v tomto prípade nemožno použiť (§ 371 ods. 5 Tr. por.).

Pokiaľ ide o druhú dovolaciu námietku obvineného je potrebné vo všeobecnej rovine najprv uviesť, že v zmysle § 163 ods. 3 Tr. por. musí výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Požiadavka presného popisu skutku má svoje limity spočívajúce v rozsahu zabezpečených dôkazov odôvodňujúcich skutkové zistenia, avšak aj tieto limity, resp. obmedzenia majú svoje hranice, v rámci ktorých sa vyžaduje taký popis skutku, aby zistený skutok nebol zamenený s iným. Je pravdou, že súčasťou popisu skutku v danej veci sú výrazy „od presne nezisteného času“, „na presne nezistenom mieste“ a „od nezistenej osoby“, ktoré je možné hodnotiť ako neurčité a všeobecné, avšak tieto výrazy

spolu s ostatnými okolnosťami popisu skutku v skutkovej vete rozsudku nijakým vecne relevantným spôsobom nespôsobujú jeho zameniteľnosť s iným skutkom, a už vôbec nie vo vzťahu odsúdeniu obvineného rozsudkom Okresného súdu Trnava z 8. septembra 2020, sp. zn. 9T/19/2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 2. septembra 2021, sp. zn. 5To/96/2020, keďže zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Trnava z 5. apríla 2023, sp. zn. 35T/4/2023 plynie, že trestnoprávna zodpovednosť obvineného bola vyodená vo vzťahu k držbe psychotropných látok 16.10. 2022, teda dávno po právoplatnosti trestnej veci, na ktorú dovolateľ odkazoval.

Vo vzťahu k tretej dovolacej námietke obvineného, že z celkového množstva zaisteného kryštalického materiálu nie je zrejmé koľko obsahuje „čistého“ pervitínu, na základe ktorého bolo vyčíslené, že malo ísť o minimálne 16 obvykle jednorazových, a že z prečítaných záverov znaleckého posudku nevyplýva záver o tom, že predmetom znaleckého posudku boli práve stopy zaistené pri prehliadke motorového vozidla najvyšší súd opätovne pripomína, že je pri dovolacom prieskume vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Vychádzajúc z týchto úvah dovolací súd konštatuje, že námietky, ktoré obvinený predostiera, sa týkajú hodnotenia skutkového stavu, do ktorého dovolací súd s ohľadom na § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou zasahovať nemôže.

Najvyšší súd záverom poukazuje na to, že krajský súd sa (na str. 11 - 12 napadnutého uznesenia) in concreto zaoberal uvedenými námietkami obvineného ako námietkami odvolacími, pričom sa s každou pre rozhodnutie relevantnou otázkou vysporiadal, a zároveň mu jasne a zrozumiteľne vysvetlil na podklade akých dôkazov a akými skutkovými úvahami sa riadil pri riešení týchto otázok. Najvyšší súd v tejto časti odkazuje dovolateľa, zastúpeného obhajcom z radov advokátov, na podrobné a argumentačne správne odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu. Keďže sa najvyšší súd s právnymi závermi krajského súdu v napadnutom uznesení stotožnil a neidentifikoval v nich žiadne pochybenie odôvodňujúce mimoriadny zásah v dovolacom konaní, nepovažuje najvyšší súd za efektívne opätovne uvádzať celú právnu argumentáciu krajského súdu, preto v tejto časti odôvodnenia svojho rozhodnutia na právne a argumentačne správne závery napadnutého uznesenia krajského súdu odkazuje.

Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por. nie sú dané, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.